

Miniszterelnökség

Iromány száma: **T/10099.**

Benyújtás dátuma: **2020-04-14 23:03**

Parlex azonosító: **1KGOCQKQ0001**

Címzett: Kövér László, az Országgyűlés elnöke

Tárgy: Törvényjavaslat benyújtása

Benyújtó: Dr. Semjén Zsolt, miniszterelnök-helyettes

Előadó: Dr. Nagy István, agrárminiszter

Törvényjavaslat címe: A környezet védelmének általános szabályairól szóló 1995. évi LIII. törvény és a természet védelméről szóló 1996. évi LIII. törvény módosításáról

A Kormány nevében mellékelten benyújtom a környezet védelmének általános szabályairól szóló 1995. évi LIII. törvény és a természet védelméről szóló 1996. évi LIII. törvény módosításáról szóló törvényjavaslatot.

2020. évi törvény

a környezet védelmének általános szabályairól szóló 1995. évi LIII. törvény és a természet védelméről szóló 1996. évi LIII. törvény módosításáról

1. A környezet védelmének általános szabályairól szóló 1995. évi LIII. törvény módosítása

1. §

A környezet védelmének általános szabályairól szóló 1995. évi LIII. törvény (a továbbiakban: Kvt.) 48/E. § (1) bekezdés b) pontja helyébe a következő rendelkezés lép:

[A települési környezetvédelmi programnak a település adottságaival, sajátosságaival és gazdasági lehetőségeivel összhangban - a 48/B. § (2) bekezdésben foglaltakon túl - tartalmaznia kell]

„b) a zaj és rezgés elleni védelemmel, valamint intézkedési tervekkel,”
(kapcsolatos feladatokat és előírásokat.)

2. §

A Kvt. a következő 49/B. §-sal egészül ki:

„49/B. §

A klímavédelemért felelős hatóság az üvegházhatású gázok közösségi kereskedelmi rendszerében és az erőfeszítés-megosztási határozat végrehajtásában történő részvételről szóló 2012. évi CCXVII. törvényben meghatározott feladatai ellátása céljából jogosult az Információs Rendszer adataihoz való közvetlen hozzáférésre, továbbá az Információs Rendszerben adatok rögzítésére.”

3. §

A Kvt. 50. § (1a) és (1b) bekezdése helyébe a következő rendelkezések lépnek:

„(1a) A környezethasználó az Információs Rendszerrel kapcsolatos adatszolgáltatási kötelezettségeit elektronikus úton teljesíti.

(1b) Az (1a) bekezdés szerinti adatszolgáltatás rendjét meghatározó tájékoztatót az 51/A. § szerinti publikus felületen közzé kell tenni.”

4. §

A Kvt. 66/A. §-a a következő (3) bekezdéssel egészül ki:

„(3) Ha jogszabály közigazgatási hatósági eljárás során környezetvédelmi szakkérdés vizsgálatát írja elő, az eljárást lezáró döntés

a) rendelkező része tartalmazza

aa) a szakkérdés vizsgálatának tényét,

ab) a szakkérdés vizsgálatának eredményét és az annak alapján meghatározott egyedi előírásokat,

b) indokolása tartalmazza a szakkérdés vizsgálata során tett részletes megállapításokat.”

5. §

A Kvt. 91. § (5) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(5) A környezetvédelmi szakhatóság a szakhatósági állásfoglalását a megkeresés beérkezését követő naptól számított huszonegy napon belül köteles megadni.”

6. §

A Kvt. 110. § (7) bekezdése a következő 41. ponttal egészül ki:

(Felhatalmazást kap a Kormány, hogy rendeletben állapítsa meg)

„41. az Országos Környezeti Kármentesítési Program végrehajtásával és az állami felelősségi körbe tartozó területek kármentesítésével kapcsolatos feladatokat, valamint a barnamezős területek hasznosításával kapcsolatos részletes szabályokat, ideértve a barnamezős területekre vonatkozó adatszolgáltatás és nyilvántartás rendjét.”

7. §

(1) A Kvt.

- a) 62. § (1) bekezdésében az „illetőleg” szövegrész helyébe a „vagy” szöveg,
- b) 62. § (5) bekezdésében az „illetőleg” szövegrész helyébe a „vagy” szöveg,
- c) 70. §-ában az „illetőleg” szövegrész helyébe a „vagy” szöveg
- d) 72. §-ában az „illetőleg” szövegrész helyébe a „vagy” szöveg,
- e) 74. § (2) bekezdés b) pontjában az „illetőleg” szövegrész helyébe a „vagy” szöveg,
- f) 74. § (3) bekezdésében az „illetőleg” szövegrész helyébe a „vagy” szöveg,
- g) 79. § (1) bekezdés c) pontjában az „illetőleg” szövegrész helyébe a „vagy” szöveg,
- h) 101. § (3) bekezdésében az „illetőleg” szövegrész helyébe a „vagy” szöveg,
- i) 103. § (1) bekezdésében az „illetőleg” szövegrész helyébe a „vagy” szöveg,

lép.

(2) Hatályát veszti a Kvt. 48. § (4) bekezdés b) pontja.

2. A természet védelméről szóló 1996. évi LIII. törvény módosítása

8. §

A természet védelméről szóló 1996. évi LIII. törvény (a továbbiakban: Tvt.) 76. § (2) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(2) A természetvédelmi szakhatóság a szakhatósági állásfoglalását a megkeresés beérkezését követő naptól számított huszonegy napon belül köteles megadni.”

9. §

A Tvt. 76. §-a a következő (2a) bekezdéssel egészül ki:

„(2a) Ha jogszabály közigazgatási hatósági eljárás során természetvédelmi szakkérdés vizsgálatát írja elő, az eljárást lezáró döntés

a) rendelkező része tartalmazza

aa) a szakkérdés vizsgálatának tényét,

ab) a szakkérdés vizsgálatának eredményét és az annak alapján meghatározott egyedi előírásokat,

b) indokolása tartalmazza a szakkérdés vizsgálata során tett részletes megállapításokat.”

10. §

A Tvt. 78/B. §-a a következő (3a) bekezdéssel egészül ki:

„(3a) A (3) bekezdés nem vonatkozik a kérelmező által jogszerűen tartott egyeddel és annak utódjával kapcsolatos kérelmekre.”

3. Záró rendelkezés

11. §

(1) Ez a törvény – a (2) bekezdésben foglalt kivétellel – 2020. július 1-jén lép hatályba.

(2) A 7. § (2) bekezdése 2021. január 1-jén lép hatályba.

Általános indokolás

A Kvt. 50. § (1a) bekezdése szerint az elektronikus ügyintézés és a bizalmi szolgáltatások általános szabályairól szóló 2015. évi CCXXII. törvény szerinti gazdálkodó szervezet környezethasználó az Országos Környezetvédelmi Információs Rendszerrel (a továbbiakban: OKIR) kapcsolatos adatszolgáltatási kötelezettségeit elektronikusan teljesíti. A rendelkezés alapján jelenleg a természetes személyeknek (és az adószámmal nem rendelkező egyesületeknek, alapítványoknak) nem kötelező az adatszolgáltatás elektronikus úton történő teljesítése. Az OKIRkapu továbbfejlesztésével 2020. január 1-től egy új és teljes mértékben felhasználóbarát, webes adatszolgáltató felület áll rendelkezésére.

Az Alkotmánybíróság 2019. február 25. napján kelt, 4/2019. (III.7.) számú határozatában megállapította, hogy az *Alaptörvény P) cikk (1) bekezdéséből* és a *XXI. cikk (1) bekezdéséből* fakadó mulasztással előidézett alaptörvény-ellenesség áll fenn, mert a hatályos törvényi szabályozás nem írja elő, hogy az eljáró közigazgatási hatóságnak kifejezett megállapítást kell tennie határozata rendelkező részében az ügy környezet- és természetvédelemre gyakorolt hatásáról. Az egészséges környezethez, a tisztességes hatósági eljáráshoz, valamint a jogorvoslathoz való jog érvényesülését is szem előtt tartva, a törvénymódosítás a Kvt.-t, illetve a Tvt.-t egy olyan rendelkezéssel egészíti ki, ami alapján a döntés rendelkező részében konkrétan megállapításra kerül a szakkérdés vizsgálatának ténye, a vizsgálat eredménye, valamint az az alapján meghatározott egyedi előírások. Az indokolási rész emellett tartalmazza a szakkérdés vizsgálata során tett megállapításokat.

A levegőminőség alakulásában a lakossági fűtés mellett kiemelt szerepe van az avar és kerti hulladék égetésének. A javasolt módosítás a levegő minőségének javítását szolgálja. Az avar és kerti hulladék égetés önkormányzati szabályozására vonatkozó felhatalmazás törlésével általánossá válik az avar és kerti hulladék égetésének a *levegő védelméről szóló 306/2010. (XII.23.) Korm. rendelet* szerinti tilalma.

A *környezet védelmének általános szabályairól szóló 1995. évi LIII. törvény* és a *természet védelméről szóló 1996. évi LIII. törvény* módosításához kapcsolódó jelen indokolás közzététele a Magyar Közlöny mellékleteként megjelenő Indokolások Tárában a *jogalkotásról szóló 2010. évi CXXX. törvény 18. § (3) bekezdésében*, valamint a *Magyar Közlöny kiadásáról, valamint a jogszabály kihirdetése során történő és a közjogi szervezetszabályozó eszköz közzététele során történő megjelöléséről szóló 5/2019. (III. 13.) IM rendelet 20. § (2) bekezdésében* meghatározott rendelkezésén alapul.

Részletes indokolás

1. §

A környezeti zaj értékeléséről és kezeléséről szóló 280/2004. (X. 20.) Korm. rendelet zajtérkép-készítési kötelezettséget előíró rendelkezését a környezeti zaj értékeléséről és kezeléséről szóló 280/2004. (X. 20.) Korm. rendelet módosításáról szóló 106/2017. (IV. 28.) Korm. rendelet módosította. A zajtérkép elkészítése így nem a települési önkormányzatok feladata többé, hanem a környezetvédelemért felelős miniszter által kijelölt költségvetési szervé vagy gazdálkodó szervezeté. A korábbi, „zajtérkép készítésére kötelezett települési önkormányzatok” megfogalmazás tehát már nem megfelelő.

2. §

A Nemzeti Klímavédelmi Hatóságnak az üvegházhatású gázok közösségi kereskedelmi rendszerében és az erőfeszítés-megosztási határozat végrehajtásában történő részvételről szóló 2012. évi CCXVII. törvényben (a továbbiakban: Ügkr. tv.) foglalt feladatellátásához szükséges az Országos Környezetvédelmi Információs Rendszerhez (a továbbiakban: OKIR) való hozzáférés. Az Ügkr. tv. 31. § alapján az ÜHG-egységek kereskedelmével kapcsolatos adatok környezeti információnak minősülnek, amire tekintettel a Nemzeti Klímavédelmi Hatóság adatszolgáltatási kötelezettsége is felmerül. A módosítás biztosítja a Nemzeti Klímavédelmi Hatóság OKIR Rendszerhez való hozzáférését.

3. §

A környezet védelmének általános szabályairól szóló 1995. évi LIII. törvény (a továbbiakban: Kvt.) jelenleg hatályos rendelkezése az OKIR-ral kapcsolatos elektronikus adatszolgáltatási kötelezettséget - az elektronikus ügyintézés és a bizalmi szolgáltatások általános szabályairól szóló 2015. évi CCXXII. törvény szerinti - gazdálkodó szervezet vonatkozásában ír elő. Az OKIR az OKIRkapu elnevezésű továbbfejlesztésével 2020. január 1-től teljes mértékben felhasználóbarát, webes adatszolgáltató felülettel rendelkezik. A rendelkezések módosításának elsődleges célja, hogy a jövőben valamennyi környezethasználó elektronikus úton teljesítse az OKIR-ral kapcsolatos adatszolgáltatási kötelezettségeit, megszüntetve ez által az egyébként sem használt papír alapú adatszolgáltatás lehetőségét. A módosítás a környezethasználóknak semleges, a környezetvédelmi hatóságoknak azonban kismértékű adminisztrációs teher csökkenést jelent, valamint a jogszabály is egyszerűsödik.

4., 9. §

Az Alkotmánybíróság 2019. február 25. napján kelt, 4/2019. (III.7.) számú határozatában megállapította, hogy az Alaptörvény P) cikk (1) bekezdéséből és a XXI. cikk (1) bekezdéséből fakadó mulasztással előidézett alaptörvény-ellenesség áll fenn, mert a hatályos törvényi szabályozás nem írja elő, hogy az eljáró közigazgatási hatóságnak kifejezett megállapítást kell tennie határozata rendelkező részében az ügy környezet- és természetvédelemre gyakorolt hatásáról.

A területi szervezetrendszer átalakítása során a környezetvédelmi és természetvédelmi felügyelőségek jogutódlással megszűntek és integrálódtak a megyei kormányhivatalba. A hatósági rendszer átszervezése következtében az esetek nagy részében a hatóság már nem szakhatósági közreműködés keretében, hanem szakkérdés formájában vizsgálja a környezet- és

természetvédelmi kérdéseket.

Az általános közigazgatási rendtartásról szóló 2016. évi CL. törvény (a továbbiakban: Ákr.) 81.§-a alapján a hatóság döntésének rendelkező része tartalmazza a hatóság döntését, a szakhatóság állásfoglalását, a jogorvoslat igénybevételével kapcsolatos tájékoztatást és a felmerült eljárási költséget. Szakkérdés vizsgálatakor, különösen ha az nem állapított meg környezeti, vagy a természeti értékekre gyakorolt hatást, nincs konkrét jogszabályi előírás a szakkérdéssel kapcsolatos megállapítások döntésben való megjelenítésére. Az Ákr. 8. § (3) bekezdése ugyanakkor lehetőséget biztosít arra, hogy miniszteri rendelet kivételével jogszabály az Ákr. szabályaival összhangban álló, kiegészítő eljárási rendelkezéseket állapítson meg. Az egészséges környezethez, a tisztességes hatósági eljáráshoz, valamint a jogorvoslatához való jog érvényesülését is szem előtt tartva, a törvénymódosítás a Kvt.-t, illetve a Tvt.-t egy olyan rendelkezéssel egészíti ki, ami alapján a döntés rendelkező részében konkrétan megállapításra kerül a szakkérdés vizsgálatának ténye, a vizsgálat eredménye, valamint az az alapján meghatározott egyedi előírások. Az indokolási rész emellett tartalmazza a szakkérdés vizsgálata során tett megállapításokat.

Az Alkotmánybíróság döntése alapján előkészített törvénymódosítás a Kvt.-ben, illetve a Tvt.-ben már részben meglévő jogszabályi garanciákat erősíti és egyben az egységes jogalkalmazást segíti elő.

5., 8. §

A Kvt. 91. § (5) bekezdése alapján az eljáró környezetvédelmi, illetve természetvédelmi hatóságnak a szakhatósági állásfoglalás megadására tizenöt nap áll rendelkezésre, ha az eljáró hatóság a sürgősséget megkeresésében megindokolja. A hivatkozott rendelkezéssel a *közigazgatási bürokráciacsökkentéssel összefüggő törvénymódosításokról szóló 2015. évi CLXXXVI. törvény* alapján egészült ki a Kvt., illetve a Tvt. A törvénymódosítás tartalmazta a szakhatóságként eljáró környezetvédelmi hatóság ügyintézési idejének meghatározását, amely korábban kormányrendeleti szinten volt szabályozva. Az ezt követően hatályba lépett az *általános közigazgatási rendtartásról szóló 2016. évi CL. törvény* azonban már nem határozott meg ügyintézési határidőt arra az esetre, ha a szakhatósági állásfoglalás kérése sürgősségi megkeresés keretében történik. A sürgősségi megkeresés intézménye azonban érdemben nem rövidíti az eljárást, ugyanakkor az indokolási kötelezettség további adminisztrációs terhet ró a hatóságra, miután jogszabályi rendelkezés hiányában a sürgősség szempontjai nincsenek lefektetve. Ezért indokolt a hivatkozott rendelkezések elhagyása.

6. §

A Kvt. 41. § (5) bekezdés c) pontja alapján a Kormány környezetvédelmi feladata különösen: „a jelentős környezetkárosodások, illetve a rendkívüli környezeti események következményeinek felszámolása, ha a kötelezettség másra nem hárítható”. Mindemellett a Kvt. nem rendelkezik egyértelműen arról, hogy az állami felelősségi körbe tartozó kármentesítési beavatkozások milyen döntési alapelvek alapján és milyen eljárás keretében kerülnek végrehajtásra, azaz hogyan történik ennek az Országos Környezeti Kármentesítési Program (OKKP) kormányzati munkamegosztás szerint meghatározott tárca-alprogramba történő besorolása. Mindezek

akadályozzák az eljáró környezetvédelmi hatóságok munkáját és az OKKP feladatainak végrehajtását.

Az OKKP végrehajtásának részletes szabályait korábban miniszteri utasítás tartalmazta. A javasolt módosítás alapján a Kormány felhatalmazást kap arra, hogy rendeletben állapítsa meg az Országos Környezeti Kármentesítési Program végrehajtásával, az állami felelősségi körbe tartozó területek kármentesítésével kapcsolatos feladatokat, valamint a barnamezős területek hasznosításával kapcsolatos részletes szabályokat, ideértve a barnamezős területekre vonatkozó adatszolgáltatás és nyilvántartás rendjét. Mindez lehetővé teszi az állami felelősségi körbe tartozó területek kármentesítésével kapcsolatos sajátos eljárási szabályok megalkotását, ideértve a barnamezős területeken történő beruházások vonatkozásában a kármentesítés egyszerűsítését is. Az OKKP végrehajtását segíti elő a barnamezős területekkel összefüggő kataszter, így az adatszolgáltatás és nyilvántartás rendjének megalkotása is.

7. §

A Kvt. 72. §-a szerinti rendelkezést a gyakorlatban úgy alkalmazzák, hogy 5 év lejárta esetén is csak abban az esetben vonja vissza a hatóság az engedélyt, ha az ügyfél nyilatkozott arról, hogy a továbbiakban már nem kíván élni az engedéllyel. Az alkalmazott gyakorlat azonban ellentétes a jogalkotó szándékával, a két feltétel külön-külön fennállása esetén (tehát az 5 év lejáratára esetén az ügyfél nyilatkozata hiányában is) szükséges az engedély visszavonása. Az egységes jogalkalmazás, továbbá az egyes köz- és magánprojektek környezetre gyakorolt hatásainak vizsgálatáról szóló 2011/92/EU irányelv módosításáról szóló, 2014. április 16-i 2014/52/EU európai parlamenti és a tanácsi irányelvvel való összhang biztosítása érdekében indokolt a Kvt. pontosítása. A rendelkezés így egyben *a jogszabályszerkesztésről szóló 61/2009. (XII. 14.) IRM rendelet* előírásával is összhangba kerül.

A hatósági jogalkalmazási tapasztalatok azt mutatják, hogy a Kvt.-nek egyes rendelkezéseit, amelyekben az „illetőleg” kötőszó szerepel, pontosítani szükséges. Az egységes jogértelmezés érdekében tehát indokolt egyértelművé tenni azt, hogy az „illetőleg” kötőszó a rendelkezésben vagylagos vagy együttes feltételre vonatkozik. A rendelkezések így egyben *a jogszabályszerkesztésről szóló 61/2009. (XII. 14.) IRM rendelet* előírásával is összhangba kerülnek.

A levegőminőség alakulásában a lakossági fűtés mellett kiemelt szerepe van az avar és kerti hulladék égetésének. A levegő nem megfelelő minősége miatt kötelezettségi eljárás van folyamatban hazánk ellen. A javasolt módosítás a levegő minőségének javítását, ezáltal a lakosság egészségének védelmét szolgálja. Az avar és kerti hulladék égetés önkormányzati szabályozására vonatkozó felhatalmazás törlésével általánossá válik az avar és kerti hulladék égetésének *a levegő védelméről szóló 306/2010. (XII.23.) Korm. rendelet* szerinti tilalma, ezzel a magas levegőterhelésű területeken csökkenthető a légszennyezőanyag kibocsátás.

10. §

A jelenlegi szabályozás alapján a védett, fokozottan védett, közösségi jelentőségű, nemzetközi egyezmény hatálya alá tartozó kiemelt természetvédelmi oltalomban részesülő állatfaj egyedének, hibridjének tartásához, hasznosításához, bemutatásához szükséges engedélyt, a vadon élő állat- és növényfajok számára kereskedelmük szabályozása által biztosított védelemről szóló, 1996. december 9-i 338/97/EK tanácsi rendelet 4. cikke szerinti importengedélyt, az 5. cikke szerinti exportengedélyt és re-export bizonylatot, valamint EU-bizonylatot nem kaphat olyan személy, akit a természet védelmével kapcsolatban elkövetett szabálysértésért jogerősen felelősségre vontak, a határozat jogerőre emelkedésétől számított három évig vagy akit természetvédelmi, illetve állatvédelmi bírsággal sújtottak, a határozat véglegessé válásától számított három évig. A jelenlegi szabályozás azonban túl szigorú, főleg annak fényében, hogy számos engedély kiadása korlátozott időre szól, annak megújítása szükséges és indokolt. A jelenlegi szabályozás következetes alkalmazása számos esetben a korábban jogszerűen tartott egyed elkobzását eredményezi, mely kapcsán a hatóságnak mérlegelési lehetősége sincs. Ez sok esetben nem életszerű, és még az egyed érdekeit sem szolgálja, és így ellentétes a természetvédelmi érdekekkel, hiszen az elkobzott egyed szakszerű és a jogszabályi előírásoknak megfelelő elhelyezése (pl. megfelelő méretű röpde, akvárium stb.) gyakran gyakorlati nehézségekbe ütközik (nem áll rendelkezésre a hatóság, vagy a tartásra kötelezhető más állami szereplők számára). A szállítás és az új tartási helyszín (szokatlan környezet) még akkor is stresszt jelent az elkobzott egyedeknek, ha a tartási körülmények megfelelnek a jogszabályi és szakmai követelményeknek. A javasolt kiegészítés feloldja ezt a sok éve fennálló problémát, és egyrészt az állampolgárokra nézve kedvezőbb szabályt állapít meg, másrészt megnyugtató módon rendezi természetvédelmi szempontból is a korábban jogszerűen tartott egyedek sorsát, biztosítva azok hosszú távú megőrzését. A természetvédelmi hatóság a tartás jogszerűségét és szakszerűségét a vonatkozó előírások alapján természetesen továbbra is folyamatosan ellenőrzi.

11. §

Hatályba léptető rendelkezés.